

skulle lægge os fladt ned og lade som ingenting, lade være med at gøre for meget vrøvl, rette os efter, hvad de store sagde, og opføre os pænt? Sådan flytter man jo ikke nogen grænsepæle.

Ethvert land ved godt – og Danmark mere end så mange andre – at man kun flytter grænsepæle og opnår forbedringer, hvis man er synlig og har klare mål. Og det er præcis det, regeringen har: Vi vil noget med Europa, vi har viljen til at kæmpe for sagen! Hvis man starter med at spørge sig selv, om det kan lade sig gøre, og når frem til, at det nok ikke kan lade sig gøre, sker der ikke nogen forandringer i den retning, man ønsker. Men vi er naturligvis ikke naive, og vi er ikke overambitiøse. I sidste ende er det alene forhandlingerne, der vil vise, hvor langt vi kan nå, men de hidtidige resultater tegner godt og i den rigtige retning. De danske prioriteter er godt placeret på regeringskonferencens dagsorden.

Jeg håber, vi får en god debat i dag, og min appel skal være: Fasthold det væsentlige, fasthold det, sagen drejer sig om på regeringskonferencen, for det skylder vi befolkningen! Behold de store sko på, for det vil folk være glade for!

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): I mit indlæg vil jeg koncentrere mig om forløbet af forhandlingerne efter topmødet i Torino, men først sige et par ord om det umiddelbare billede, som det tegnede sig efter Torinomødet.

Allerede efter den formelle åbning af regeringskonferencen havde vi det første møde blandt udenrigsministrene, og stemningen var præget af tilfredshed med konklusionsteksten fra Torino. Det fælles mål fremstod klart: At sætte EU i stand til at fungere effektivt efter udvidelsen og virke på en måde, der svarer til borgernes forventninger.

Jeg synes, Danmark er kommet godt fra start. Forberedelserne har båret frugt. Danmark er mødt frem med klare holdninger fra starten, og der er sat et dansk præg på konferencens dagsorden.

Med disse møder starter en proces, der skal gøre det muligt for de central- og østeuropæiske lande, herunder selvfølgelig de baltiske lande, at træde ind i Den Europæiske Union som medlemmer med fulde rettigheder og pligter. Det er en historisk chance, og den skal vi udnytte. Opgaven er at udstrække de fordele, vi selv har haft ved samarbejdet, til de nye demokratier i Central- og Østeuropa, til 110 millioner østeuropæere, som har ventet længe på at træde

ind i vores europæiske samarbejde, som er baseret på demokrati og markedsøkonomi.

I denne proces er nøgleordet for Danmark det åbne Europa. Vi må tage vores politiske ansvar på regeringskonferencen, vi skal træffe beslutninger, der gør udvidelsen mulig. Det er udfordringen for vores generation af europæere. Lykkes det, er gevinsten stabilitet og sikkerhed i hele Europa.

Udvidelsen får også økonomiske konsekvenser, og mange hæfter sig især ved udvidelsens finansielle konsekvenser for EU's budget. Det er indlysende, at der bliver behov for omstrukturering, men vanskelighederne må ikke få lov til at overskygge den helt afgørende økonomiske fordel, der følger af at udvide samarbejdet til også at omfatte 110 millioner mennesker i Central- og Østeuropa. Vi agter derfor under forhandlingerne i regeringskonferencen at holde fast ved målet: skabelsen af et udvidet og et åbent Europa.

Forløbet af møderne i forberedelsesgruppen og på ministerniveau har indtil nu været tilfredsstillende, og jeg skal prøve at give et billede af de enkelte emner, som er blevet drøftet indtil nu, og af Danmarks placering i forhold til de øvrige lande. Den fælles overskrift for de første drøftelser har været »Unionen og borgerne«, og det første emne, vi har berørt under denne overskrift, har været unionsborgerskabet. Drøftelserne her viste almindelig tilslutning til at præcisere, at begrebet ikke erstatter, men supplerer det nationale statsborgerskab, og kommer det ind i Traktaten, er det en væsentlig gevinst for Danmark. Det svarer i realiteten til at traktatfæste Edinburgh-Aftalen på dette punkt.

Indholdet af unionsborgerskabet vil blive drøftet nærmere på de kommende møder. En række lande er for en udbygning af unionsborgerskabet med f.eks. visse politiske rettigheder, og der er behov for afklaring og uddybning af, hvad de enkelte rettigheder vil omfatte og indebære. Bør EU-borgernes grundlæggende rettigheder f.eks. indskrives i Traktaten, og i givet fald hvor? Det danske synspunkt er, at de skal stå i indledningen til Traktaten, og det synspunkt deles af andre lande. Det drejer sig først og fremmest om menneskerettigheder og demokratiske rettigheder.

En eventuel tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention blev kun kort berørt. Delegationerne havde kun haft kort tid til at studere den afgørelse, som er faldet ved Domstolen, og Domstolen har ikke udtalt sig til